PIĄTY

ŚPIEWNIK DOMOWY

ST. MONIUSZKI.

WILNO, NAKŁADEM JÓZEFA ZAWADZKIEGO.

Cena { Rub.sr. 4, 50. / Zlp. 30.

10.

SPIS RZECZY:

KSIĘDZU JANOWI MENUÉ.

„Z GADZANIE SIĘ Z WOLĄ BOSKĄ"

HYMN

Ks: Stanisława Krasińskiego.

ZGADZANIE SIĘ Z WOLĄ BOZKĄ.

Hymn Ks: S. Krasińskiego.

Maestoso.

Śpiew.

Fortepian.

p

1. Kie - - dy ci chmu - ry nad gło - - wą się
2. Kie - - dy cię dłu - ga z nóg zwa - - li cho -
3. Gdy ci po - więd - - ną wszystkie ży - - cia

1. zbio - rą, żal ser - ce ściś - nie i łza w o - ku - sta - - nie, u - klę - knij,
2. ro - - ba, gdy cię o - stat - nia do - ciś - nie po - trze - - ba, i do - tkną
3. kwia - ty, gdy ca - łą w gro - bie za - grze - biesz na - dzie - - ję, wznieś du - szę

1. módl się i wo - łaj z po - ko - - - rą: „niech Two - ją święta bę - dzie wo - - la
2. wszystkie cier - pie - nia Hi - o - - - ba, nieś krzyż Twój mówiąc: „dziej się wo - - la
3. w nie - bo płacząc dro - giej stra - - - ty i wo - łaj: „niech się wo - la Two - - ja

f

p

Stich und Druck der Röder'schen Officin in Leipzig.

1. Pa - nie." Gdy przyjdzie speł - - nić kie-lich u - tra - pie - - nia, a i za -
2. Nie - ba." Kie - - dy w dłoń Mat - ki po - da - - jąc gro - mni - - cę bié - dne sie -
3. dzie - je." I gdy już z ni - skąd nie bę - - dzie po - cie - - chy, gdy w ciągłej

1. pła - - kać na - wet nie po - zwo - - lą, łzy po - ły - ka - jąc i tłu - miąc wes -
2. ro - - ty o - to - czy - cie ło - - że; módlcie się pa - trząc na Bo - ga Ro -
3. wal - ce i sił ci nie sta - - nie, proś by te krzy - że Bóg przy - jął za

1. tchnie - nia, patrz jak się Chry - stus zga - dzał z Oj - ca wo - - - lą, jak się Chrystus
2. dzi - - cę i mó - wcie: dziej się wo - la Two - ja Bo - - - ża, dziej się
3. grze - chy i mów: „niech Two - ja wo - la bę - dzie Pa - - - nie, niech Two - ja

sf pp

1. z gadzał z Oj - ca wo - - lą.
2. wo - la Two - ja Bo - - że."
3. wo - la bę - dzie Pa - - nie."

Ped. p

PIEŚŃ NIOŁY

Z KANTATY

WUNDYNY.

PIEŚŃ NÏOŁY

z Kantaty:

WUNDYNY.

(Noc nad brzegiem Rossy)_

Andantino.

Muzyka St. Moniuszki.

Pieśń.

Fortepian.

dolce

sf p Ped. ✻ p

Ped. sf p ✻

cre - - - scen - - - do

Ped. ✻ sf p

Ped. ✻ sf

ff Ped. ✻

Ped. m.g. ✻

Niola, *(splata wieniec ofiarny)*

Wkrót - ce z zie - mi bę - dę wzię - ta,

rallent.

p

śpiewam raz o - stat - - ni że - - gnaj! że - - gnaj zie - mio świę - ta!

przyjmij Daj - nos brat - ni! Two - je kwiatki mnie ba - wi - ły, dech twój do snu kło - - nił,

rallent.

two - je da - ry mnie kar - mi - ły, i twoj lud mię bro - - nił.

rallent.

lento assai. a tempo I?

Ach! dni ty-le, ty-le la-tek, szczę-sna da-ry twé-mi,

fp

jam jak pta-szek, jam jak kwia-tek ro-sła na tej zie- - - - -mi, jam jak pta- -szek ro-sła na tej zie- - - -mi da-ry twe- -mi.

legatiss.

Più lento. a tempo I?

Dziś ty we łzach! gniewne Dewy! Groż-ny Dungus smu- - -ci. Ach! śmierć

p

Ped. ✽ Ped. ✽

rallent. *ad libit.*

mo - - - ja skruszy gniew, szczęście wró - -

pp *colla parte* *sf* *p*

Ped. * Ped. *

Tempo I° *un poco più animato.*

ci.

p *cre - - - - scen - - - - do* *f*

Ped. * Ped. *

dimin. *pp*

Ped.

mf *m.d.* *dolce* *m.g.* *p*

* Ped.

molto tranquillo

p

Spij spokoj - na! ja twym plo-nem na śmierć się u - stro - ję,

a z tym wień-cem, z mo - im zgo - nem zni - kną klę - ski two - je.

Nie płacz Mat - ko! ja w tym wień - cu De - wom sklo - nię gło - wę,

Più lento.

rallent.

p

jak - bym sta - ła przy młodzień - cu, przed Mil - dą w Rom - no - we.

lento.
a tempo I°
f
De - wy! je - żli ser - ce ma - cie, ziść - cie mo - dły mo - - je;
fp
zlej - cie na nią po mej stra - cie wszel-kich po - ciech zdro - - -
m.g.
p
fp
- je, je - żli ser - - - ce ma - cie, wy - słu - chaj - - -
ral - - len - - tan - do
- - cie mo - dły mo - - je De - wy! je - żli ser - ca ma - cie,

a tempo I°
wy-słu-chajcie o co mo-dlę o co modlę
ad libit.
was! o co mo-dlę was!
tempo primitivo.
colla parte
mo - - - dlę was, mo - - - - dlę
riten. un pochettino
was.
m.g.
m.d.
dimi - - nuen - - do
ppp

Hr. Gustawowi Olizarowi.

JANA KOCHANOWSKIEGO.
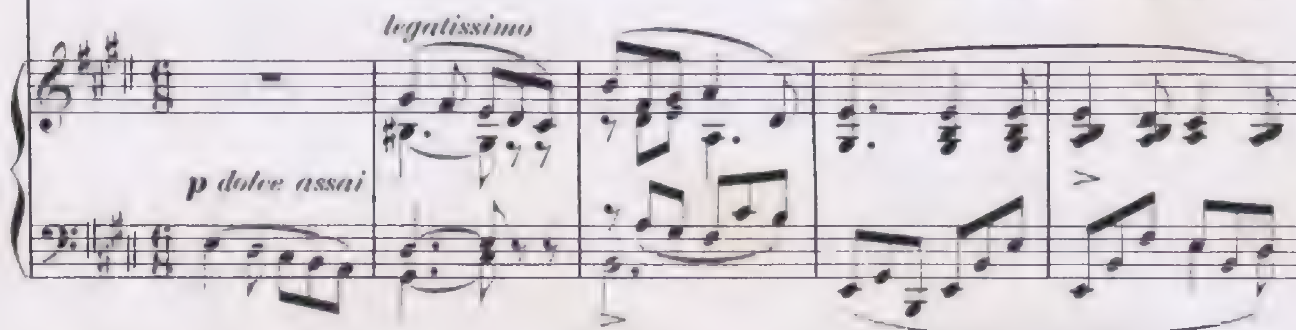
Thren V[ty].
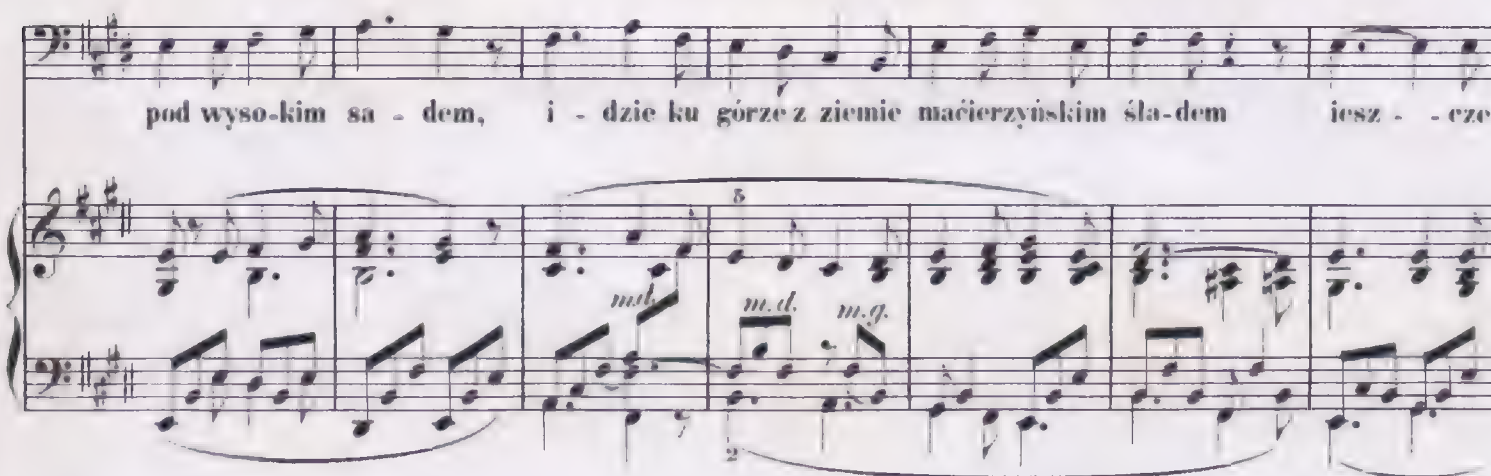
Andantino.
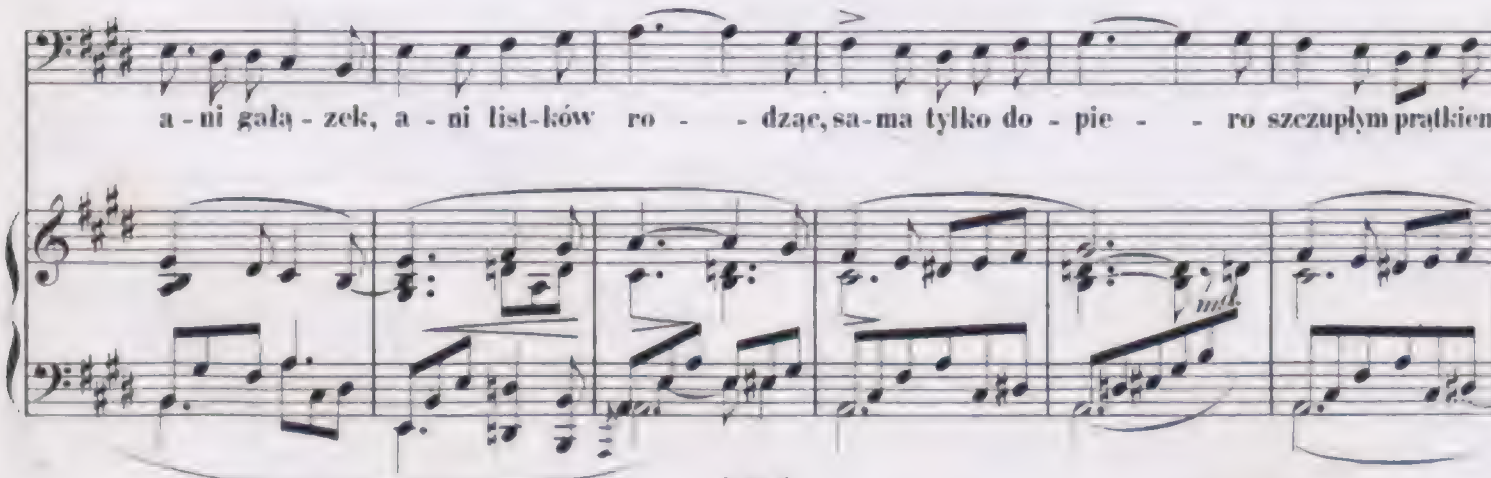
Śpiew.

Fortepian.

wscho - - dząc: tę ie - śli os - trecier-nie lub rod - ne po - krzy - - wy u - prząta - jąc

m.d. m.d. m.d.

sadownik podciął u - kwa - pli - - wy, mdleie zaraz:a zbyw___ szy si - ły przyro - dzo - ney, u -

m.d.

p

pa - da przed noga - mi Mat-ki u - łu - bio - ney. Tak - ci się mey naymil -

pp

szey Orszuli do - sta - - - ło: przed o - cza - mi ro - dziców swo-ich rostąc,

m.d.

ma - ło od zie - - - mić się co wznioż - szy, du - chem za - raż - li - wym srogiey

śmier - ci o - tchniona, ro - dzi - com trosk - li - wym u nog mar - twa u - pad - - ła.

dolente

O zła Per - se - pho - no! Mo - głażeś tak wie - le łzom dać u - pły - nąc pło - - - - - - - no.

Più lento.

Più lento.

abundando

ten.

ac - ce - le - ran - do

ppp ral - len - tan - do

Tren III^ci.

Andante.

Śpiew.

Fortepian.

Wzgar-dzi-łaś mną dzie-dziez - - ko mo-ja

p

u-cie - szo - - na, zda - łać się oy - ca twe-go bar - - ziey

u-szczu-plo - - na oy - - czy - zna, niż - li - byś ty prze - - słać na niej

f

fp

mia - ła. To praw - da, że - by by - - ła ni - gdy

fp *fp*

nie zrówna - ła z ran - - - nym ro - - zu - mem two - im, z pięk -

dolce

ri - te -

ne - - mi przy - mio - - ty z których się zna - czy-ły już

f *sf* ri - te -

Ped. ✻

nu - to a tempo.

two - - ie przyszłe cno - ty. O sło - wa, o za - ba - wo, o

a tempo.

nu - to

wdzięcz - - ne u - kło - ny, ja - kożem ia dziś po was

wiel - ce za - smu - co - ny! A ty po-cie - - cho moia, już mi się nie

wró - - cisz na wie - ki, a - - ni mo - - iey te -

kni - ce o - krö - cisz. Nie - lza, nie lza, iedno się za

m.g. m.d.

to - - - bą go - to - wać, a sto - - peczka-mi twe - mi

cre - - scen - - - - do

cie - - bie na - sla - - do - wać: Tam ujrzę cię, da Pan

Lento assai.

Lento assai.

f *p* *f* *più f*

Allegretto.

Bóg: ty więc z dro - gie - mi rzuć sie ku oy - cu do szy - ie rę - czyn - ka - - mi

rallent.

Allegretto.

p *rallent.* *pp*

tempo I°

swe - mi.

tempo I°

più f *fff* *rallent.*

W: Pani Paulinie Kondratowiczowej

Pieśń Maryi

z gawędy

Władysława Syrokomli:

„SPOWIEDŹ PANA KORSAKA“

MUZYKA

STANISŁAWA MONIUSZKI.

PIEŚŃ MARYI.

z gawędy Władysława Syrokomli:

„Spowiedź Pana Korsaka."

Allegretto.

Muzyka St. Moniuszki.

Pieśń.

Fortepian.

dolce

p

Słon - ko niedziel - ne świe - - ci, swie - ci jasną po - go - - dą — oj - cze błogosław dzie - - ci! już mię do ślu-bu wio - - dą. Na dworze goś - ći ro - - - - je —

tam i lu-be-go z o - czę, druż - ki, wy siostry mo - - je,

rallent. **a tempo,** *un poco più lento*

śpieszcie mi pleść war-ko - - cze! Kie - ruj pod cmętarz ko - - nie: pod cmętarz drużbo

a tempo, *un poco più lento*

rallent.

ral - len - tan - - do

mi - ły! Ja mat - ce się po - kło - nię, prze - że - gna mię z mo-gi - - ły!

ral - len - tan - do

a tempo I°

pp

Z ru - ty zie-lo-ny wia - - nek na mo-ją gło - wę w ło - ży, — Ej

a tempo I°

pp

accelerando

Janku, piękny ranek pięką nam dolę wróży.

accelerando

rallent. **a tempo.**

Ej spieszcie łasem, błonią, bo droga nam daleka! w kościele dawno

f *rallent.* **lento.**

dzwonią, xiądz przed ołtarzem czeka, xiądz przed ołtarzem

f rallent. *colla parte*

Ped. *

czeka!.

dolce **lento.**

a tempo. *rallent.* *pp*

PANNIE ANNIE WOŁOCZENINOW

DUETTINO.

Andantino.

Soprano.

(M. M. ♩. = 50.)

Alto.

Andantino.

Fortepian.

p

p dolcissimo

Na gło - - - wie mam kraś-ny wia - nek,

mf

Na gło - - wie ma kraś-ny wia - - - - nek, a w rę - -

a w rę - - - ku zie - lo-ny ba - dy - - - lek,

- ku zie-lo-ny ba - dy - - - - lek, a przed — nią bieży ba -

przede - - - mną bieży ba - ranek, na - de-mną le - -

ra - - - nek, a nad ___ nią le - ci mo - ty - - łek.

- - ci, le - ci mo - ty - łek, przedemną bie - ży ba - ra - nek, na - de - mną le - ci mo -

a przed nią bieży ba - ra - nek, a nad nią le - - ci mo -

dolcissimo

ty - - - - - łek. Na ,ba - ran - ka bez u -

dolcissimo

ty - - - - - łek. Na ba- - ran - ka bez u -

dolcissimo

pp

Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻

p

stan - ku wo - łam: baś, baś, mój ba - ran - ku; na ba - ran - ka bez u - - stan - ku wo - łam:

stan - ku wo - ła: baś, baś, mój ba - ran-ku; na ba - ran - ka bez u - - stan - ku wo - ła:

riten. *dolente* a tempo più lento. p

baś, baś ___, mój ba - ran-ku! Ba-ranek zaw - - sze zda - le - - ka, ba - ra-nek zda-le - -

riten. a tempo più lento. p

baś, baś ___, mój ba - ran-ku! Ba-ranek zaw - - sze zda - le-ka, ba-ra - - nek zda-le - -

a tempo più lento.

riten.

tempo I°. p p più lento. mf

ka! Wo - łam: baś! baś, baś, ba - ranku! Ba - ra - nek

tempo I°. pp pp più lento. mf

ka! Wo - ła: baś! baś, baś, ba - ranku! Ba - ra - nek

tempo I°. più lento.

p pp p pp mf

f
p
zaw - - sze zda - le - - - ka, ba - ra - nek zda - le - - - ka.
f
p
zaw - - sze zda - le - ka, ba - ra - - - - nek zda - le - - - ka.
f
Ped.
p
dolcissimo
Na gło - -
mf
Na gło - - wie ma kraś - ny wia - - - -
pp
mf
dolcissimo
- wie mam kraś - ny wia - nek, a w rę - - - ku zielo - ny ba -
nek, a w rę - - - ku zielo - ny ba - dy - - - - lek,
mf
pp

dy - - - - - lek, prze-de - - - - mną bie-ży ba-

a przed ___ nią bie-ży ba-ra - - - - - nek

mf

ranek na-de - mną le - - - ci, le-ci mo - ty - lek, na ba-

a nad ___ nią le-ci mo-ty - - lek, na ba-

rallent. **a tempo.**

ran - ka bez u-stanku wo-łam: baś, baś, mój ba-ran - - - - ku!

rallent. **a tempo.**

ran-ka bez u-stanku wo-ła: baś, baś, mój ba-ran - - - - - ku!

rallent. **a tempo.**

pp

dolcissimo

dol.

Mo - tyl - ka ró - zeez - ką go - nię i już, już chwy - tam go

dol.

Mo - tyl - ka ró - zeez - ką go - ni i już, już trzy - - ma go

pp

Ped.

ral - - len - tan - - do *dolente* **a tempo più**

w dło - nie, mo - tyl - ka ró - zeez-ką gonię, i już chwy - tam go w dło-nie, mo-ty-lek

ral - - len - tan - - do **a tempo più**

w dło - ni, mo - tyl - ka ró-zeez-ką go - ni i już, już trzy - ma go w dło-ni, mo-ty-lek

f

ral - len - tan - do **a tempo più**

f

lento. *p* **tempo I°**

zaw - - sze u - cie - - ka, mo - ty-lek u - cie - - ka, i już, już...

lento. *p* **tempo I°** *pp*

zaw - - sze u - cieka, mo-ty - - lek u - cie - - ka, i już,

lento.

tempo I° *p* *pp*

p

Più lento.

chwytam go w dło - nie . . . . Mo - ty - lek zaw - - - sze u -

Più lento.

już . . . . chwyta go w dło - nie . . . . Mo - ty - lek zaw - - - sze u -

Più lento.

a tempo I°

cie - - ka, mo - ty - lek u - cie - - ka. Mo - - tylka rózeczką go - - nię

cie-ka, mo-ty - - - lek u - cie - - ka. i już

a tempo I°

di - - - mi - - - nu - - en - - - do

rallent.

Mo - ty - - lek zawsze u - cie - - - - - ka.

rallent.

już go chwy - ta w dłonie mo - ty - - lek zawsze u - cie - - - - - ka.

rallent.

JULJANOWI DŁUŻNIEWSKIEMU.

PIOSNKI

SIELSKIE

STANISŁAWA MONIUSZKI.

WIOSNA.

Allegretto.

Śpiew.

Fortepian.

p

Błyszczą krople ro - sy, mruczy zdrój po
Ustroń mi-ła, ci-cha!... jakiś żal w pa-

rallentando un pochettino. **a tempo I°**

bło-ni; u-kryta we wrzosy gdzieś jałowka dzwo-ni. Piękną, mi-łą bło-nią, le-ci wzrok we-so - ło;
mięci, czegoś serce wzdycha, w o - ku łza się krę - ci. Łza wybiegła z o - ka!.. ze mną strumyk śpiewa,

rallent. **a tempo I°**

w ko-ło kwiaty wo - nią, kwitną go-je w ko - ło. Paś się, błąkaj trzodko, ja pod skałą się - - dę,
do mnie się z wy - so - ka sko - wro - nek od - zy - wa. Lot rozwi-ja chy-ży... led wo widny o - - ku...

rallent. **a tempo I°**

piosnkę lu-bą, słod-ką śpiewać so-bie, śpie---wać so-bie be-dę. Nad
co-raz wyżej, wy-żej... zginął już, ach zgi---nął już w ob-ło-kach.

rallent. **a tempo I°**

ritenuto **a tempo.**

po-la, nad ni-wy jeszcze piosnkę gło-si, i zie-mi śpiew tkli-wy do nie-bios za-no-si,

ritenuto **a tempo.**

molto rallent. **lento.** **a tempo.**

zie-mi śpiew aż do nie-ba za-no--si, do nie----

molto rallent. **lento.** **a tempo.**

p *pp*

ral - lent.

-bios, do nie---bios za-no---si.

ral - - len - - tan - - do

KUKUŁKA. (2^{gą})

Allegretto. *molto simplice* z Piosnek wieśniaczych, J. Czeczotta.

Śpiew.

Fortepian.

p

Ku - ko - wa - ła ku - ku - łecz - ka, tu - ląc główkę
Ku - ko - wa - ła ku - ku - łecz - ka, tu - ląc główkę

dolente *rallent.* a tempo I°

do listecz - ka: kto gniazdeczko mi u - wi - je? kto dziatecz - ki me przy kry - je? Słowik gniazdo
do listecz - ka: już mi wię - cej tu nie sia - dać i gniazdeczka nie u - kła - dać! Zabrał so - kół

rallent. a tempo I°

pp

mi u - wi - je, prze - pió - recz - ka dziat - ki skry - je, przepió - recz - ka skry - -
me gniazdecz - ko, wzię - łaś dziat - ki prze - pió - recz - ko, wzięłaś prze - pió - recz - -

ral - lent. **a tempo,** *un poco più animato*

je. Mi - ła Zo-sia łez-ki ro - ni, przy - kła-da - jąc

ko. Za - pła-ka-ła Zo-siu-leń - ka, tu - ląc główkę

ral - lent. **a tempo,** *un poco più animato*

m.d. m.d. 5.1.

rallent.

główkę k dło - ni: kto war-ko - czyk mój roz-wi - je? kto wianecz-kiem mię o - kry - je?

do o - kien - ka: już nie bę - dę tu siedzia - ła i wianecz-ków mych zwi - ja - ła

rallent.

con anima *simplice*

Brat rozwi - je splot warko-czy, siostra wiankiem je o - to - czy, brat roz-wi - je splot warko - czy,

Wziął braci - szek me wianecz-ki, a siostrzyczka u - plotecz-ki, wziął bra-ci - szek me wianecz-ki

rallent.

siostra wiankiem je o - to - czy, wiankiem je o - to - - - czy.

a siostrzyczka u - plotecz - ki, wzięła u - plo - tecz - - ki.

rallent. *pp dolcissimo*

WĘDROWNA PTASZYNA.

Andantino. J. Czeczotta.

Spiew.

Fortepian.

p

Ptasz - ku! ptaszku skąd przy - la - tasz, czy nie z naszych ziem? Niech od cie-bie

pp

o naj - milszej choć pół słów - ka wiém, niech wiém. Czyś nie bywał

w jej o-gródku? czyś nie widział tam ach! tej co ga-si

ral-

swym po-wa-bem ró-ży kwiatek sam, ach! tej co ga-si swym po-

ral-

len-tan-do **a tempo.**

wa-bem ró-ży kwia-tek sam.

a tempo.

len-tan-do

f

Più agitato.

Czyś nie słyszał za-du-manej u-ro-nionych słów? w te li strony

Più agitato.

f

ral - len - tan - do

nie pa - trza-ła? Mów mi ptaszku, mów! Ach!.... u - latasz! ach nie mówisz!

ral - len - tan - do

Lento. **tempo I°**

któż mi wiedzieć da? I pta - szyna u - le - cia - ła, do - laż moja

Lento. **tempo I°**

ral - len - tan - do **a tempo.**

zła ! pta - szyna u - le - cia - ła! do - laż moja zła! o

ral - len - tan - do **a tempo.**

pp

do - - lo! do - lo mo - ja zła !

RADA.

W. Syrokomli.

Allegretto.

Śpiew.

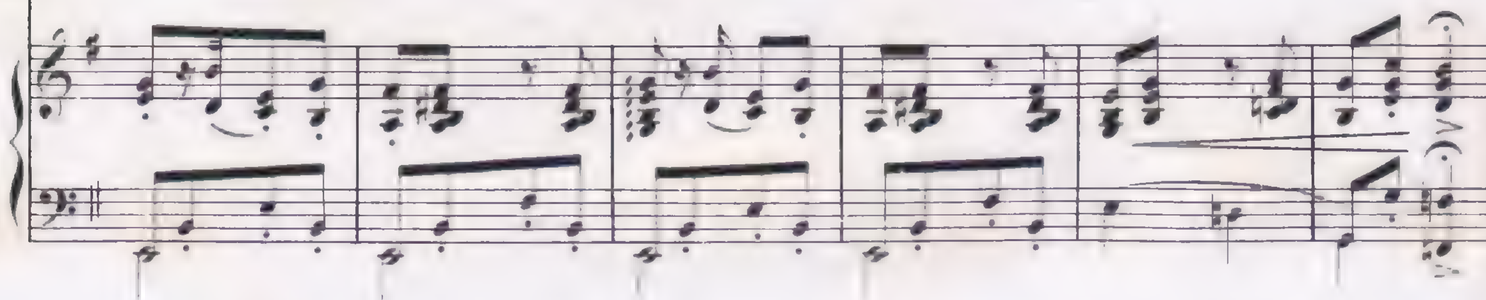
1. W naszych górach dziewcząt moc, a w ich oczach gwiazdy noc.
2. Kto się że - ni, znam to znam, li - chej do - li szu-ka sam.
3. Ej nie zdradzi wierny koń, na nim w wody ogień goń;

Fortepian.

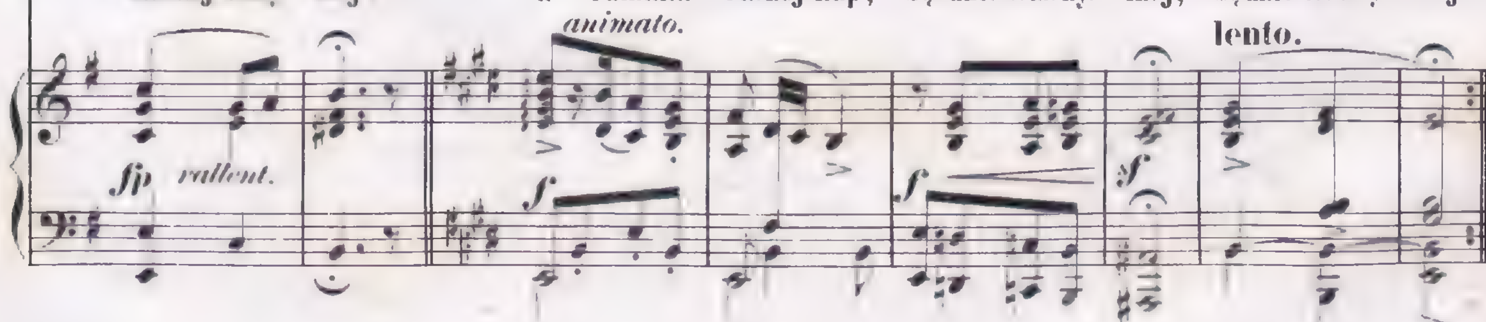

1. Dobrzeć z niémi zu - chu młody, a - le lepsze dni swobo-dy; Więc nie żeń się, dni nie gub,
2. On na bo - je nie po - le - ci, bo go zmiękczy głos ko-bie-cy.
3. le - ci bło-nią jak wiatr chyży i od-ległość wnet przy bliży.

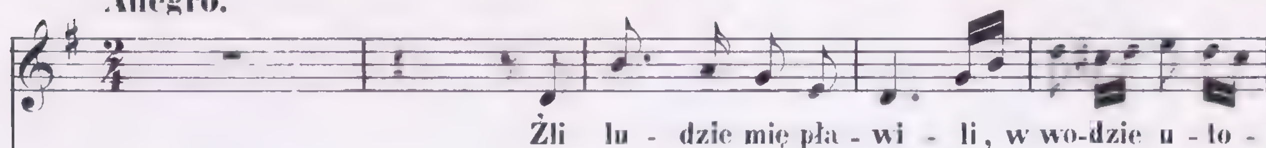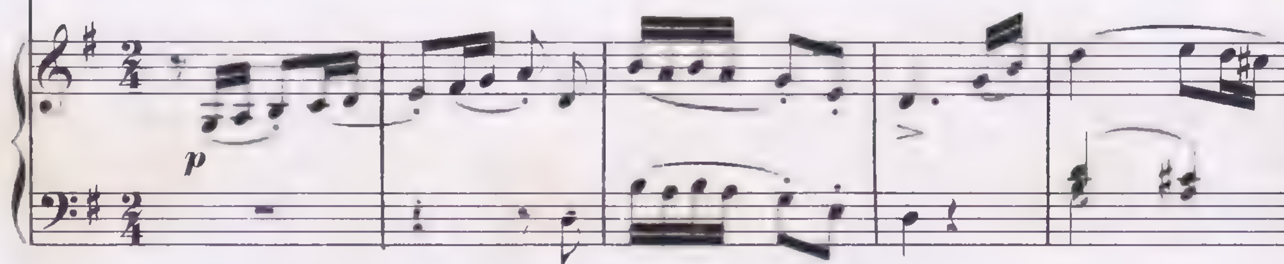

słuchaj rady mej: a rumaka raczej kup, bę-dzie walczyć lżej, będzie walczyć lżej.

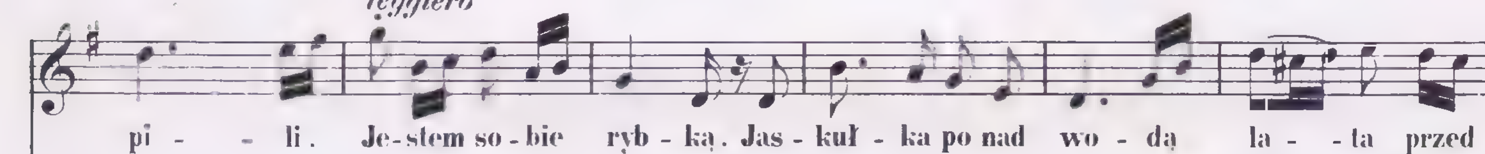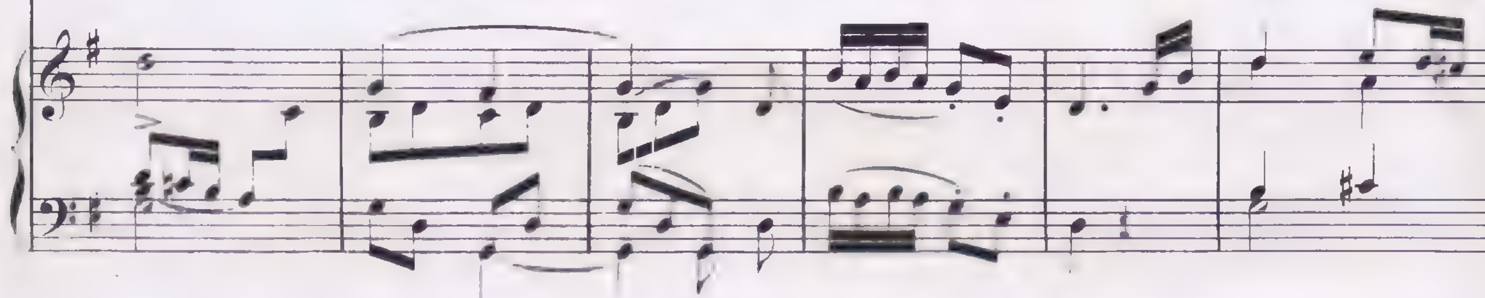

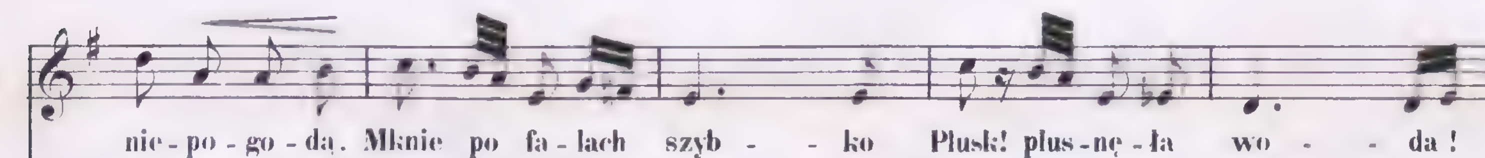
z Twardowskiego, Juljana Korsaka.
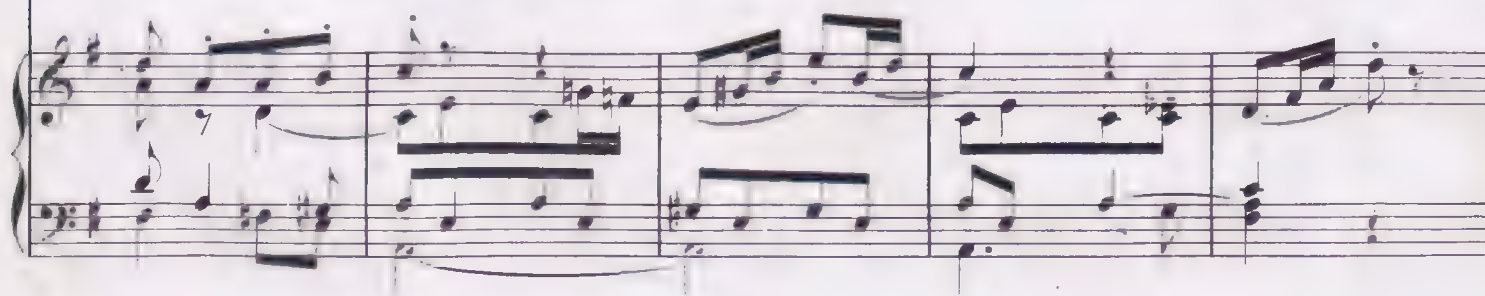

la la la la la la la la la la. Je - stem so - bie ryb - ką. La la

Più mosso.

la! Wir mię chwy - ta, ja pły - nę,

Più mosso.

za mną fa - le wrą si - ne. Ach jak - że tu głod - - - - no.

Wciąż mię ło - wią ryb sta - da.

Zimny dreszcz mię na - pa - da. Ach jak - że tu chłod - - no, jak - że tu chłod - no!

f

Śmiech lu - - dzi brzmi zda - - - - - - - - - la.

ri - te - nu - to a tempo I°

La la la la la la la la. La! je - stem so - bie ryb - - ką!

rit. a tempo I° *p*

La la la la la la la la la.

SŁONECZKO.

Andantino. (♩. = 60.)

z Piosenek J. Czeczotta.

Spiew.

Fortepian.

p

Żniwiarka: Nie znaszty___ słoneczko, co to być naj-mi - tem,
Słońce: Dziewczę pra - - co-wi - te! cóż to ci po-mo - że

ca - ły dzień się u - gi - nać nad psze-ni - ca, ży - tem. Gdy byś w naj - - mie by - ło
że ja póź - niej powsta - nę w sześniej się po - ło - że. Wschód mój ty___ u przedzasz

sf

rallent. *dolce* a tempo.

nambyś ro - zu - mia - ło; póź - no - byś___ wschod-zi - ło, w cześnię za - pa - da - ło,
żniesz i po za - cho - dzie; za toś chłop - com mi - ła w tań - cu i na mio - dzie,

a tempo.

rallent. *sf* *pp*

póź - no - byś___ wschodziło, w cześnie za - pa - da - ło.
za toś chłop - com mi - ła w tań-cu i na miodzie.

NIEDŹWIADEK.
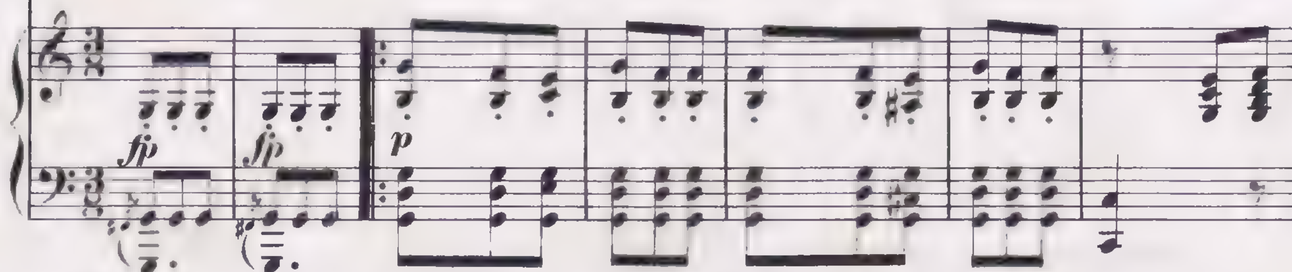
z Piosenek wieśniaczych J. Czeczotta.

Śpiew.

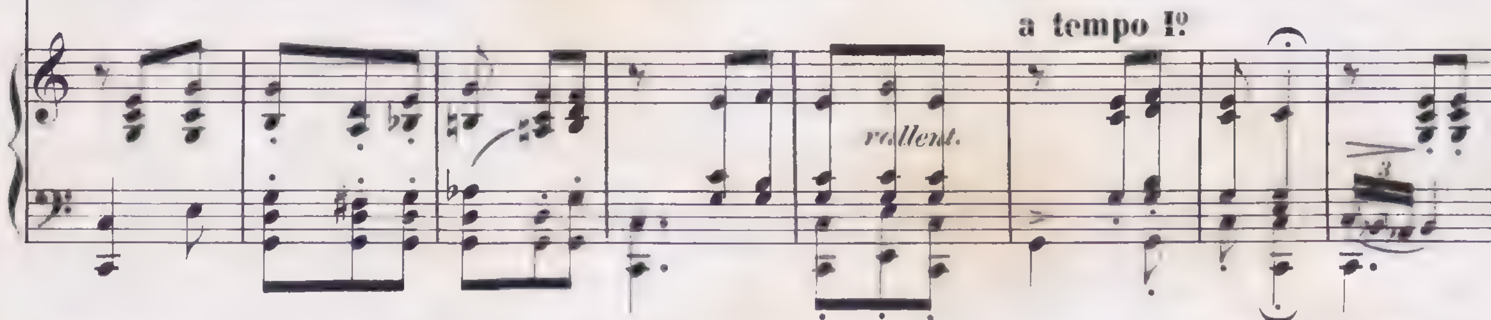
1. Młoda żniwia - reczka żę - ła pod ga - jami, i nad miedzą
2. Pełznie k niej niedźwiadek, rze-cze po-móż Boże! cze-go twe piek-
3. Radbym je po - no-sić, strach szpona-mi drasnąć; radbym piosnkę

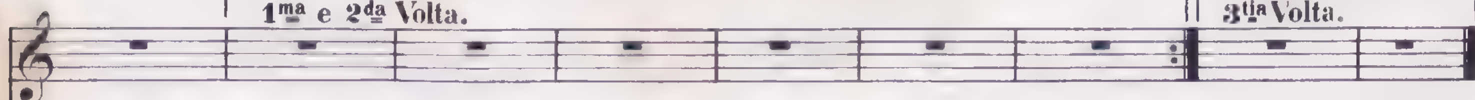
Fortepian.

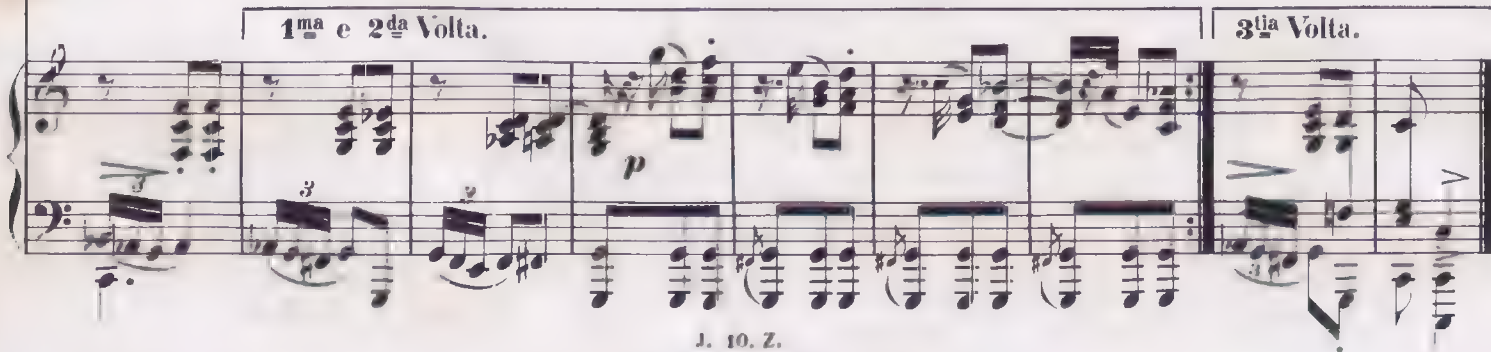

1. dziec.- ko kładła pod brzo - za - mi, i nad miedzą dziec - - ko kładła pod brzo-za-mi.
2. nio - tko płacze dziecko ho - że? czego twe piek-nio - - tko płacze dziecko ho-że?
3. mru - czeć, lecz się bo - ję wrzasnąć, radbym piosnkę mru - - czyć, lecz się bo - ję wrzasnąć.

WYBOR.

z Piosenek wieśniaczych J. Czeczotta.

Allegretto.

Spiew.

Fortepian.

1. Tu ze wsi trzech mło-dzieńców do___ mnie się u - da - je: ten pienią-dze
w dzy - cha, ser - - ce o - fia - ru - je. Trzeci po-de-
tu - lu ni___ te-mu, ni te - - mu, niech się ja do-

ral - - len - - tan - do

1. li - - czy, tam-ten za mną sta - - je, ten pie-nią-dze li - czy, tam-ten za mną sta - -
2. drzwia - mi ręce za - ła - mu - je, trze-ci po - de drzwiami rę - ce za - ła - mu - -
3. sta - - nę u drzwi płaczą - ce - - mu, niech się ja do - sta - nę u drzwi pła - czą - ce - -

ral - - len - - tan - - do

a tempo I°

1ma e 2da Volta. 3tia Volta.

1. je,
2. je.
3. mu.

2. I sto-jąc ciężko
3. O nie daj mnie ma-

a tempo I°

DĄBROWA.

Andantino.

z Piosenek J. Czeczotta.

Spiew.

Fortepian.

1. Oj dą-bro-wo, dą-broweczko,
2. Jedna bar-wa zie-lo-niut-ka,
3. Trzecia bar-wa bia-lu-sieńka,

1. masz do-bre-go pa - - na; trzema bar-wy w jednym ro-ku bywasz przy-o - dzia - na,
2. wsce-mu światu lu - - ba, druga żuł - ta, smut-na światu, jak ża - ło - ba gru - ba,
3. chłodem światu zna - - na, oj dąb-ro - wo, dąb-ro-weczko, masz dob - re - go pa - na,

1. trzema barwy w jednym ro-ku bywasz przyo - dzia - na.
2. dru-ga żuł-ta, smutna światu, jak ża - ło-ba gru - ba.
3. oj dąb-ro - wo, dąb-ro-weczko, masz dob-re-go pa - na.

DUMKA.
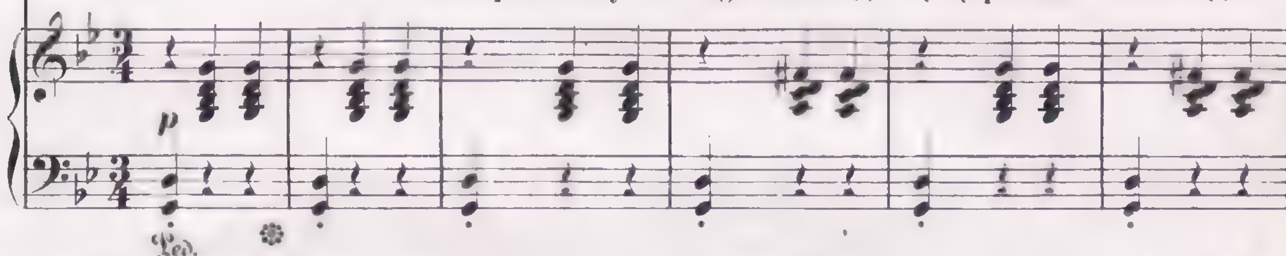
Andantino. z Piosenek J. Czeczotta.

Śpiew.
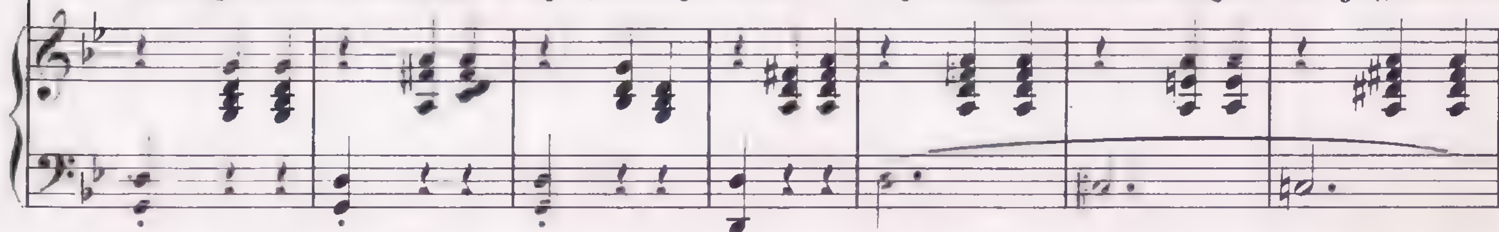

1. Przy-chodź mi-ły, dzień już bia-ły, jasno już na nie-bie;
2. Ach jam cie-bie po-ko-cha-ła, a ty kochasz in-nę;
3. Jak przed miłym Bogiem sta-nę, bę-dę pła-kać na cię;

Fortepian.
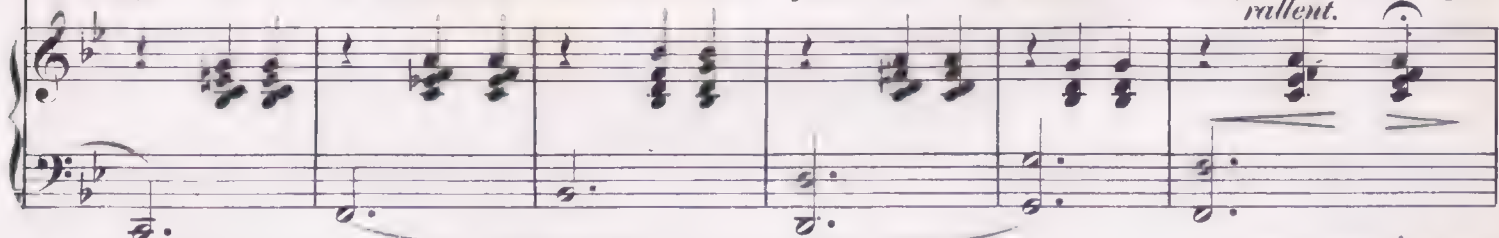

1. jakże ciężko, jakże nudno, że nie widać ciebie! Jam in-ne-go nie lu-bi-ła choć was wie-le
2. bodajś po niej tak przepa-dał jak za to-bą gi-nę; al-bo niech się ja od-da-lę gdzie w dale-kie
3. że stwej łaski mię zamknęli w tej dę-bo-wej chacie. A jak staniesz na tém miejscu mo-ja gdzie mo-

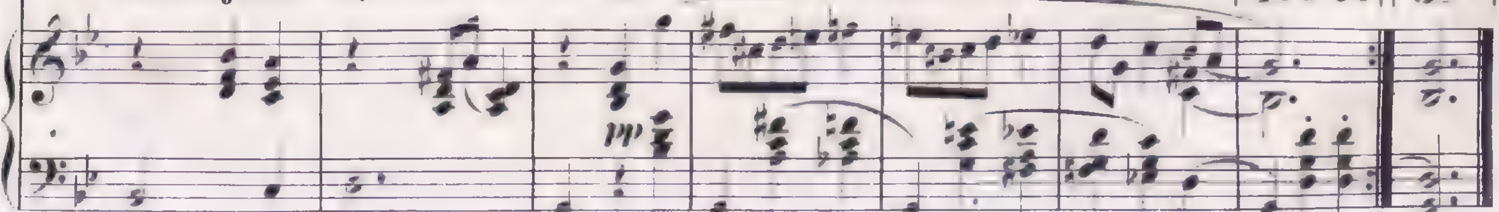

1. mia-ła; bodaj cie-bie ni-gdy by-ła, ni-gdy nie wi-działa, bo-daj cie-bie ni-gdy
2. stro-ny, al-bo niechaj mi zadzwonią raz os-ta-tni w dzwony, al-bo niechaj mi za-
3. gi-ła: to pomys-lisz, to po-du-masz, jakem cię lu-bi-ła, to pomys-lisz, to po-

1. by-ła, ni-gdy nie wi-dzia-ła!
2. dzwonią raz os-tatni w dzwo-ny.
3. dumasz, jakem cię lu-bi-ła.

NAD NIDĄ.

Moderato, non troppo lento.

W. Wolskiego.

Śpiew.

Fortepian.

po - rzu - ci - ły ma - łe - go sie - ro - tę, ma - łe - go sie - ro - tę."

f

W da - li na goś - ciń - cu, kare - ta dud - ni - ła, a w niej piękna, młoda pa - ni o - czy chustką

p

kry - ła, o - czy chustką kry - ła. Spójrza - ła nad Ni - dę

f p

ral - len - tan - do

f p pp

że nas ty - la stało; jak spójrzała.... pojechała!... i da - lej dud - nia - ło, i ___ dalej dud - nia - ło.

f p ral - len - tan - do

a tempo I°

f

p

W zięliśwa dzie-ci-nę, dołek wygrze-ba-li, przeżegnaw-szy

un poco rallent.

po nad rzeką w ziemię po-cho-wa-li, w zie-mie po-cho-wa-li.

un poco rallent.

p e lento

Lento e piano

ral - - - len - - -

Zasmęt-ni liś-wasię pa-robki i dziewki. Rosnącemu tam na mogi-le chwasty i po-

ral - - - len

tan - - - do

krzywki, chwas-ty i po-krzywki.

Lento assai e p

tan - - do

pp

SIÉROTA.

z Piosenek J. Czeczotta.

Andantino.

Śpiew.

1. Czy u - cie - bie brzegi strome, rzeczko na - sza
2. Gdy - by by - ły brzegi strome, nie rozpieszchła -
3. Czy u - cie - bie Ma - ry - leń - ko, jest ma - tuch - na
4. Gdy - by by - ła Ma - tu - leń - ka, nie roz - wia - ły -

Fortepian.

mf *p*

1. u - ko - cha - na: że się ryb - ka twa rozpierzcha, czysta wo - da twa roz - la - na, ryb - ka się roz -
2. by się ryb - ka, ni po ła - sach się zie - lo - nych tak roz - ła - ła wo - da szybka, ni po - łą - kach
3. u - ko - cha - na, że twe ko - sy rozpuszczo - ne, łza - mi śliczna twarz ob - la - na, rozpuszczo - ne
4. by się wło - sy, łzy nie ciekły; jej - by rę - ka łzy o - tar - ła, splo - tła ko - sy, jej - by rę - ka

p *mf*

1. pierzcha, wo - da twa roz - la - - na?
2. się roz - ła - ła wo - da szyb - ka.
3. ko - sy, łza - mi twarz ob - la - - na?
4. łzy o - tar - ła, splotła ko - sy.

rallent.

WIECZORNY DZWON.

Moderato.
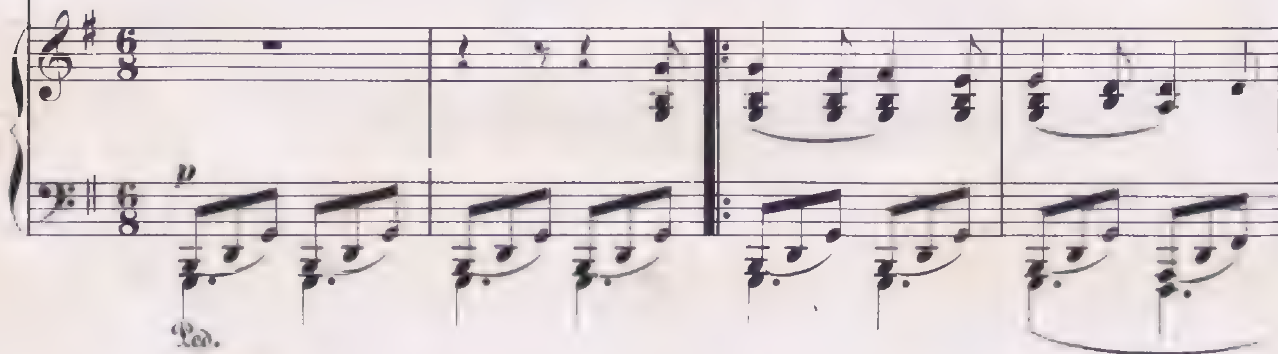
z Kozłowa. Przekład S.A. Lachowicza.

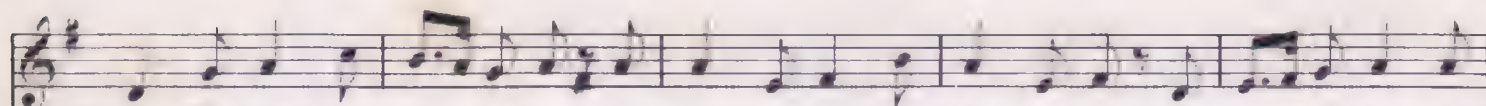
Spiew.
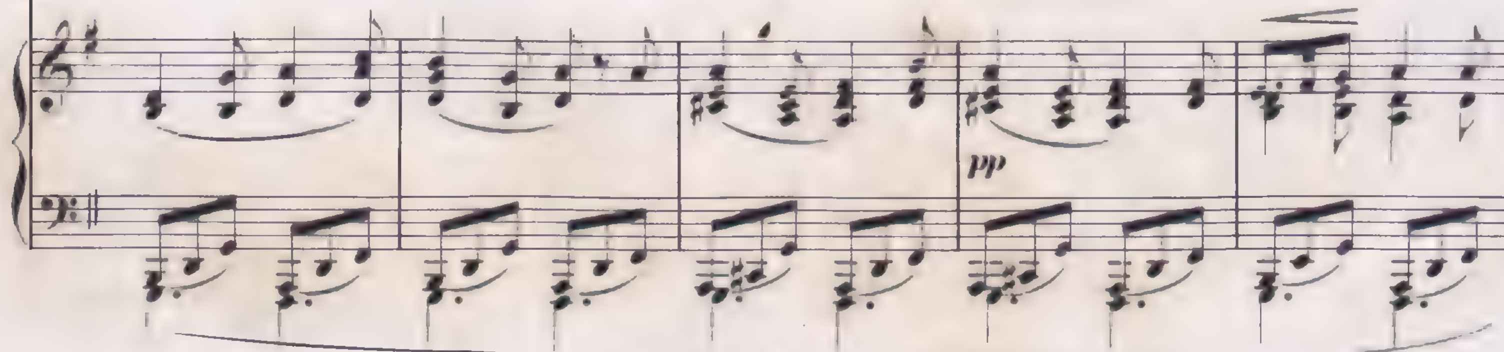

1. Wie - czor - ny dzwon! wie - czor - ny dzwon! jak
uj - rzę już tych szczęsnych dni, choć
dob - ny cze - ka i mnie los, ża -

Fortepian.

1. wie - le dum o - bu - dza on! o młodych dniach, o miej scach tych gdziem ko - chał ja gdzie
2. pa - mięć ich tak świe-żo tkwi, i wi - leż, ach! nie ży - je już we - so - łych tych i
3. łob - na pieśń i smut-ku głos w do - li - nie wiatr roz - nie - sie wzdłuż i przejdzie poń wieszcz

1. oj - ców dom, gdzie przy - ja - cie-le że - gna - jąc was sły - sza - łem dzwon os -
2. mło - dych róż, i ża - den ich nie zbu - dzi ton, nie zbu - dzi ich wie -
3. in - ny już, i już nie ja lecz bę - dzie on o - pie - wać w dumach wie -

pp

1. tat - ni raz, sły - sza - łem dzwon os - tat - ni raz.
2. czor - ny dzwon, nie zbu - dzi ich wie - czor - ny dzwon.
3. czor - ny dzwon, o - pie-wać w dumach wie - czor - ny dzwon.

p *p*

1ma e 2da Volta. 3tia Volta.

2.
3.

1ma e 2da Volta. 3tia Volta.

„SZUMI GAJ"

Andantino.

Ze zbioru J. Czeczotta.

Spiew.

Fortepian.

p

Szumi, szumi gaj zie - lo - ny; ciężko mo-jej głowie! nieprzy-

jazne ob-ce stro - ny, źli gos-poda - rzowie! i są - sie-dzi tu la-

un poco più mosso. *p* *riten.*

da-co, żać gdy u nich przyjdzie, ledwie się roz-sta-nę z pra-cą kiedy księżyc wznij -

un poco più mosso.

p *riten.*

a tempo I°

dzie. Szu-mi, szu-mi gaj zie-lo-ny,

a tempo I°

rallent. tempo I°

przerwie mą tęs-knicę; przecz mię dręczy smutek pło-ny? Mam i ja ro-dzi-ce:

sf rallent. tempo I°

p

Oj-cem mo-im tyś jest Bo-że! Ty dasz mi spocząć w niebie; moją

p riten.

Mat-ką tyś jest zie-mio, przyj-miesz mię do sie-bie.

p riten.

WYJAZD NA WOJNĘ.

Presto.

Ze zbioru J. Czeczotta.

Śpiew.

Fortepian.

CHORĄGIEWKA.

K. Brodzińskiego.

Spiew.

Fortepian.

mf leggierissimo p e dimi - nu - en - - do

1. Lu - by! niech do bo-ju to-bie jeszcze chorą - giewkę zro-bię. Gdy po-jedziesz
2. Niech jej szelest co go dzi-na mo - ją chatkę przy-po-mi-na, smutek oj-ców
3. Bia - łą barwą jedna strona, dru - ga czerwo - ną znaczo-na; ta niewinność
4. Po-mnij zawsze w ciężkiej sprawie o ko-chance i o sła-wie; gdy u - legniesz

1. w krwawe bo - je, z wieśna dzi-dę pra-cę mo-ję; niech po-wiewa ku tej stro-nie, gdzie twa lu-ba
2. nie-sły-cha - ny, spusto - szo-ne na-sze ła - ny. Lecz ko-chanku! i przy chwale, miej w pamię-ci
3. w oj-ny zna - czy, druga: rozlew krwi, rozpa - czy, a pod orłem razem spo-ję z mém i-mieniem
4. ob-cej bro - ni, wtedy znak mój odrzyj z broni, niech szydzą-cy nie wy-czy-ta czy - ja cy-fra

pp

rallent.

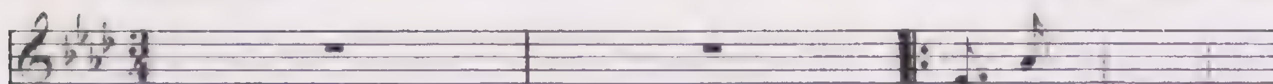
1. we łzach to - nie, gdzie twa lu-ba we łzach to - nie.
2. mo-je ża - le, miej w pamię-ci mo-je ża - le.
3. i-mie two-je, z mém i-mieniem i - mie two - je.
4. tu wy - ry - ta, czy - ja cy-fra tu wy - ry - ta.

p colla parte a tempo. p f

WROŻBA ZNACHORA.
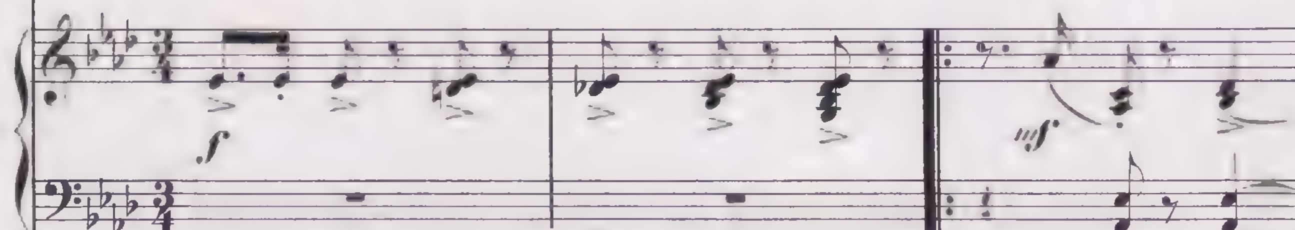
Moderato. J. Prusinowskiego.

Śpiew.
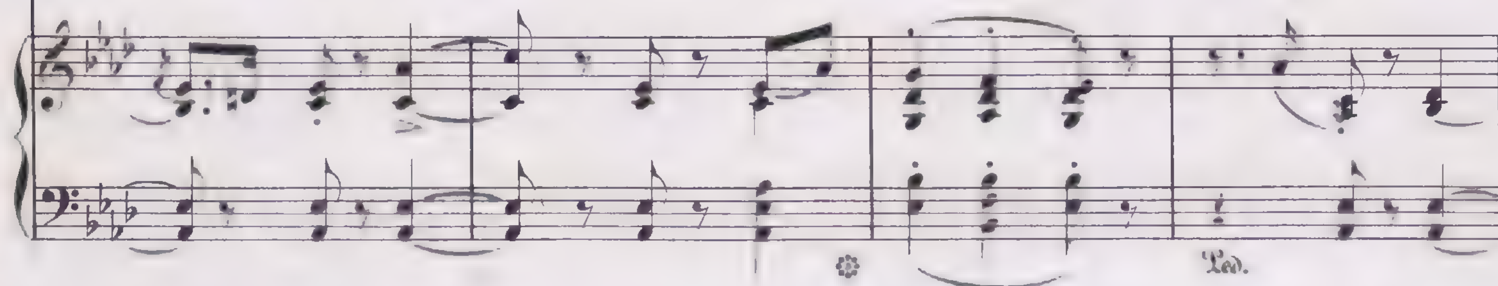

O ko - za - cze,
Trze - ba w czar - ną

Fortepian.
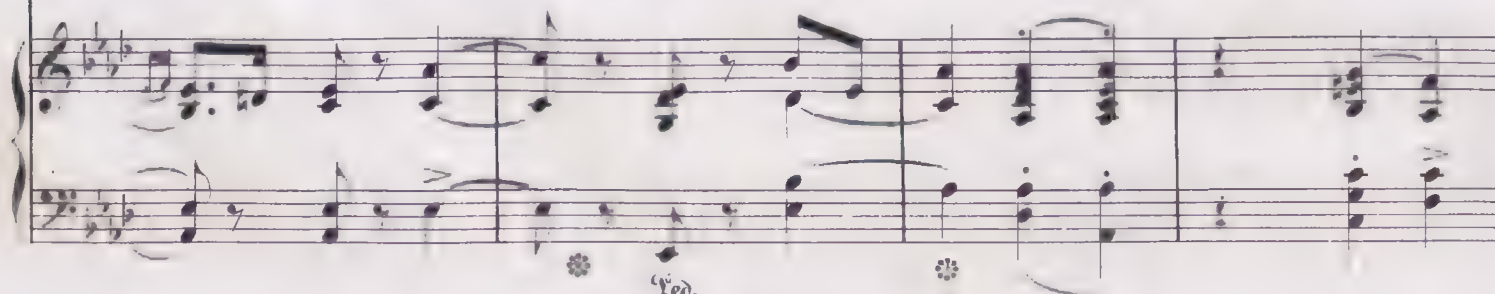

mój ko - za - cze nie w ros-ko-szach śpiéwak ży - - je, i nie słod - kie
noc się ro - dzić du - żo! du - żo świa-ta scho - dzić, czar-ne łzą swą

cre - -

ma ko - ła - cze i nie słod-ki na - poj pi - je. Że - by dum - kę
do - lę zro - sić, dłu - go ziar - no dum wy - no - sić. Trze-ba mi - łość

scen - - - - - do

w du - szy zro - dzić, że - by z to - nem ja po - go - dzić, że - by zgo - dzić,
mieć ro - dzi - ny, i dru - ży - ny, i dziewczy - ny i wy - mod - lić

cre - - scen - - - do

z sercem lu - du, trzeba tru - du! trzeba cu - du!
ży ciem trze - ba, wo - lę nie - ba, łas - kę nie - ba.....

W tenczas tyl - ko śpie-wak zba - da swe - go du - cha, bra - ci du - - cha,

w tenczas tyl - ko lud go słu - cha, w pamięć jego pieśni skła-da.

molto rallent.

a tempo.

molto rallent.

PRZY KĄDZIELI.

Allegro.

J. Prusinowskiego.

Spiew.

Fortepian.

tranquillo

p

Ped. ✻ Ped. ✻

Za - py - taj - my
Czy nie do - syć

się dziewczy-no ja sie-bie, ty sie-bie: cze - go mar - nie
nam cha-tecz-ki, cha - tecz-ki bie - lo - nej po pod las - kiem,

Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻

la - - ta gi - ną dla mnie i dla cie - bie?
ko - - ło rzecz - ki, w dąb-ro - wie zie - lo - nej,

cre - -

Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻

Czyż przesz-ko - dą bę - - dzie ca - łą że nie ma - my
gdzie sło - wi - ków sto ty - się - cy gdzie kro - cia - mi

zło - - - ta? ach! czyż kie - dy o - - no da - ło szczęś - cie dniom ży -
kwie - - - cie!... ach! dla dwój - ga cze - goż wię - cej po - trze - ba na

wo - ta? ach! kie - - dyż, kie - - dy o - - no da - - ło
świe - cie? ach! cze - - goż, cze - - go trze - - ba wię - - cej

szczęś - cie dniom ży - wo - ta?
dwój - gu nam na świe - cie?

PRZED ZACHODEM.

Allegretto.

J. Prusinowskiego.

Śpiew.

Fortepian.

p

Mi-ga słoń-ce przed zacho-dem zmęczoną po-wie-ką

bliski wieczór wieje chłodem i noc nieda-le-ko. Czyż przy naj mniej księżyc złoty nocy mrok roz-

sie-je? i zabłyś-nie wśród ciemnoty znowu nim roz-dnieje, i zabłyś-nie wśród ciemnoty

znowu nim roz-dnieje? Tak me my-śli

przed zacho-dem, blado już mi-go-cą, i za-cho-dzi serce chłodem przed żywo-ta no-cą.

Lecz gdy słowo twe zadzwoni, gdy mię wzrok twój wi-ta, w mojém ser-cu, w mojej skroni dzionek ży-cia

świta, w mojém ser-cu, w mojej skroni dzionek ży-cia świta.

O MATKO MOJA!

J. Prusinowskiego.

Agitato.

Śpiew.

(♩ = 66.) *impetuoso*

O Mat-ko
O Mat-ko

(♩. = 50.) *pp riten.* a tempo.

Fortepian.

mo - ja! Mat-ko ro - dzo - na, na co mnie by - ło pieśćić dzie - cię - ciem? na co mnie
mo - ja! źle mi na świe - cie, tęs-kno mi nud - no, tęs-kno po to - bie! dzień po dniu

by - ło do swe-go ło - na, ta-kiem ser - decz - ném tu - lić ob - ję-ciem?
łań - cuch ży - wo - ta ple - cie; o - by już prę - dzej prysnął przy gro-bie!

rallent.

a tempo. (♩. = 50.)
molto dolce

Na co mnie by - ło po - ca - łun - ka - mi ser - ce dzie - cin - ne mo - je roz -
Ty tyl - ko Mat - ko! ty nie płacz po mnie, bło - go kto ziems - ką wę drówkę

pp a tempo.

cre - -

grze - wać? i u - czyć du - mać swe - mi dum - ka - - mi, i pła - kać
koń - czy! z dawnym u - śmie - chem tam po - spiesz do mnie, ach! tam gdzie

cre - -

- - *scen* - - *do*

przy mnie, pła - kać a spie - - wać, i pła - kać przy mnie i pła - kać a
nas już nie nie roz - łą - - czy, ach! tam gdzie nie już nas, nie nie roz -

- - *scen* - - *do*

f

f

spie - - - - - wać?
ła - - - - - czy!

pp

ff

Più lento.

STARY HULAKA.

J. Prusinowskiego.

Śpiew.

Fortepian.

1. Hej bo - daj to
2. Dziś już nie to!
3. A też tań - ce!
4. Hej bo - daj to

1. daw - ne cza - sy, daw - ne bur - dy, i ha - ła - sy! czło - wiek dob - rze
2. nie to zgo - ła, świat jak kruch - ta al - bo szko - ła, mias - to sza - bel
3. wstyd po - wie - dzieć! już - by le - piej by - ło sie - dzieć, al - bo klę - czeć
4. daw - ne cza - sy, daw - ne bur - dy, i ha - ła - sy! człek nie chér - lał

ff sf sf

1. ja - dał, pi - jał, i to szab - lą w krzyż wy - wi - jał, to ho - łub - ce
2. trzcinki no - szą, a na o - biad gdy za - pro - szą, to nie tyl - ko
3. na po - ku - cie niż po - su - wać but po bu - cie w har - mo - nij - nym
4. i nie zie - wał, lecz żył, ba - wił się i śpie - wał: „hu - laj du - sza

ritard. **a tempo I°**

1. bił w ob - ca - sy, hej bo - daj to daw - ne cza - - sy,
2. głod - niu - teń - ki, a - le wsta - niesz trzez - wiu - teń - - ki,
3. ni - - by to - ku, bez ho - łub - ca i pod - sko - - ku
4. bez kon - tu - sza, szu - kaj pa - - na bez żu - pa - - na,

rallent. *f* *a tempo.*

1. bo - daj daw - ne cza - - sy!
2. wsta - niesz trzez - wiu - teń - - ki.
3. w har - mo - nij - nym to - - ku.
4. szu - kaj bez żu - pa - - na.“

DOLA.

Słowa W. Syrokomli.

Moderato.

Spiew.

Fortepian.

f

pp

più f

W oczach cie - mno, ser-ce bo - li i za - pła - kać chce się! pój - dę hu - kać, lepszej do - li
Między wzgór - ki, między drzewa wołam w leśnej ci - - szy; a - le sło - wa wiatr od - wie - wa,

più f

wy-wo - ły - wać w le - - sie, Przyjmiem chlebem, przyjmiem so - lą w szczerej u - przejmo - ści, O - dez -
do - la nie po - sły - szy! Piosnko mo - ja! ej nie to - bie przebić wi - cher burzy. wra-caj

cre - - - - scen - -

wij się lepsza do - - lo, i przyjdź do nas w goś - ci.
jęczeć sama w so - bie kę - dy ser - ce wtó - rzy.

- do *f*

TRZY

PIOSNKI CZTÉROGŁOSOWE

JÓZEFOWI SIKORSKIEMU

ofiaruje

ST. MONIUSZKO.

1.

Allegretto.

z Piosenek J. Czeczotta.

Soprano.

Alto.

Tenore.

Basso.

Allegretto.

Fortepian.

Postój piękna go-łą-beczko! po-gruchamy z so - bą. Nie mam czasu go-łą-beczku,
Postój piękna Ma-rynieczko! po-mówiémy z so - bą. Nie mam czasu Fra-nuleez-ku,

gruchać dzisiaj z to - bą. Za-rzu-ci - li sie-ci na me ma-łe dzieci wczoraj-sze-go dnia, zarzu-
mowić dzisiaj z to - bą. Warkocz rozpla - ta - li, płaczu mi za-da - li w czoraj-sze-go dnia, płaczu

p *pp*

ci - li sie-ci w czoraj-szego dnia!
mi za-da-li w czoraj-szego dnia!

p. *pp*

Zarzu-ci-li sie-ci na me ma-łe dzieci, w czoraj-sze-go
Warkocz rozpla - ta-li, płaczu mi za-da-li, w czoraj-sze-go

p. *pp*

p. *pp*

p *pp* *cre - scen - do*

f *p rallent.* **a tempo.** *pp*

za-rzu-ci-li sie-ci na me dzieci w czoraj- sze - go dnia!
warkocz rozpla ta li, płacz za - da-li,w czoraj- sze - go dnia!

f *p rallent.* **a tempo.** *pp*

dnia,rzu-ci-li sie-ci na me dzieci w czoraj- sze - go dnia!
dnia, i płacz za - da - li,płacz za - da-li,w czoraj- sze - go dnia!

f *p rallent.* **a tempo.** *pp*

f *p rallent.* **a tempo.** *pp*

za-rzu-ci-li sie-ci na me dzieci w czoraj-sze - go dnia!
warkocz płacz za-da-li płacz za - da-li,w czoraj-sze - go dnia!

a tempo.

f *p rallent.* *pp*

2.

Allegro.

Soprano. Alto. Tenore. Basso.

f Tutti. sf p pp

Przy-le-cie-li so-ko-ło-wie pod wiśnio-wy sad, na-ma-wia-li ku-kułecz-kę
Przy-je-cha-ły pa-ny swaty pod nowiuchny dwór, na-ma-wia-li je-chać z sobą

Fortepian.

Allegro.

f sf p

f rallent. lento.

le-cieć z so-bą w świat, na-ma-wia-li ku-ku-łecz-kę le-cieć z so-bą w świat.
do-rod-niej-szą z' cór, na-ma-wia-li je-chać z so-bą do-rod-niej-szą z cór.

rallent. lento. f sf

Solo.
p dolce più lento.
Ra-da-bym po - jechać z wami choć w największą dal; lecz mnie sa-du zie-lo-ne-go
Ra-da-ja po - jechać z wami choć w największą dal; lecz mnie mat-ki, siostr i bra-ci
ppp Più lento.
A!
ppp Più lento.
A!
ppp Più lento.
A!
Più lento.
ppp legatissimo.
ri - te - nu - to dolcissimo
i gniazdeczka żal! mnie sa-du zie-lo-ne-go i gniazdecz-ka żal!
i oj-czyz-ny żal! mnie mat-ki, siostr i bra-ci i oj-czyz-ny żal!
ri - te - nu - to dolciss.
gniaz-decz-ka żal!
oj - czyz-ny żal!
ri - te - nu - to dolciss.
gniaz-decz-ka żal!
oj - czyz-ny żal!
ri - te - nu - to dolciss.
gniaz-decz-ka żal!
oj - czyz-ny żal!
ri - te - nu - to dolciss.

3.

Moderato.

Soprano.

U naszego Pa-na piękny, biały dwór, plenny ży - - - ta zbiór,
Po nad jego dworem sokoł wznosi lot, dziatki bie - - - gą wprzód;

Alto.

plen-ny ży - - - ta zbiór,
dziat-ki bie - - - gą wprzód;

Tenore.

U naszego Pa - na plenny żyta zbiór,
Chodzi Pan po dwo - rze, dziatki biegą wprzód;

Basso.

plen - - - ny ży - - ta zbiór, pełen
dziat - - - ki bie - - gą wprzód; dziatki

Moderato.

Fortepian.

pe-łen jego spich - lerz gątą kryt, pod-da - - - - ny je - go zawsze wesoł, syt.
dziatki jego kwit - ną jako piękny maj. Takich panów nam zawsze Bo-że daj!

pełen jego spich-lerz gą-tą nową kryt, a poddany je - - go zawsze we-soł, syt.
dziatki jego kwit - ną jako piękny maj. Bo - że! takich pa - nów zawsze dla nas daj!

pe - łen spich - lerz gą-tą nową kryt, a poddany je-go zaw - - sze we-soł, syt.
dziat - ki kwit - ną jako piękny maj. Boże! takich panów zaw - sze dla nas daj!

je - go spichlerz gątą nową gą - tą kryt, a pod - da - - ny je - - go zawsze we - soł, syt.
je - go dziatki kwitną jako piękny maj. Bo-że! ta - kich pa - nów zawsze dla nas daj!